
Sri T R Chari's stotra collection

स्तोत्रादि

Document Information

Text title : stotraadi

File name : tstotra.itx

Category : deities_misc, stotra

Location : doc_deities_misc

Transliterated by : Collection T. R. Chari trchari at hotmail.com

Proofread by : T. R. Chari trchari at hotmail.com

Latest update : November 29, 1998

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

स्तोत्रादि

ॐ

श्री लक्ष्मीनृसिंह परब्रह्मणे नमः ।

श्री पद्मावती समेत वेङ्कटेशाय नमः ।

श्री विष्णवे परमात्मने नमः ।

श्रीमते रामानुजाय नमः ।

श्री निगमान्त मळा देशिकाय नमः ।

श्री सायिराम् ।

॥ आदित्यलुट्टयम् ॥

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् ।

रावाणं याग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥

दैवतैश्च समागम्य द्रष्टुमभ्यागतो रणम् ।

उपगम्यान्नवीद्राममगस्त्यो भगवानृषिः ॥ २ ॥

राम राम मळाबाळो शृणु गुह्यं सनातनम् ।

येन सर्वानरीन्वत्स समरे विजयिष्यसि ॥ ३ ॥

आदित्यलुट्टयं पुण्यं सर्वशत्रुविनाशनम् ।

जयावळं जपेन्नित्यमक्षय्यं परमं शुभम् ॥ ४ ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्राणाशनम् ।

चिन्ताशोक प्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ५ ॥

रश्मिमन्तं समुधन्तं देवासुर नमस्कृतम् ।

पूजयस्व विवस्वन्तं भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥

सर्वदेवात्मको ऽयेष तेजस्वी रश्मिभावनः ।
 येष देवासुरगणान् लोकां पाति गभस्तिभिः ॥ ७ ॥
 येष ब्रह्मा य विष्णुश्च शिवः स्कन्दः प्रजापतिः ।
 मडेन्द्रो धनदः कालो यमः सोमोऽध्यापाम्पतिः ॥ ८ ॥
 पितरो वसवःसाध्या ऽयश्चिनौ मरुतो मनुः ।
 वायुर्वृद्धिः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥ ९ ॥
 आदित्यः सविता सूर्यः भगः पूषा गभस्तिमान् ।
 सुवर्णसदृशो भानुः स्वर्णरेता द्विवाकरः ॥ १० ॥
 उरिदश्वः सडस्रार्थिः सप्तसप्तिर्मरीचिमान् ।
 तिमिरोन्मथनः शम्भुस्त्वष्टा मार्ताण्ड अंशुमान् ॥ ११ ॥
 छिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः ।
 अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शङ्खः शिशिरनाशनः ॥ १२ ॥
 व्योमनाथस्तमोमेदी ऋज्यजुस्सामपारगः ।
 धनवृष्टिर्पां मित्रो विन्ध्यवीथीप्लवङ्गमः ॥ १३ ॥
 आतपी मण्डली मृत्युः पिङ्गलः सर्वतापनः ।
 कविर्विश्वो महातेजा रक्तः सर्वभवोद्भवः ॥ १४ ॥
 नक्षत्र ग्रहतराणामधिपो विश्वभावनः ।
 तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन्नमोऽस्तुते ॥ १५ ॥
 नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः ।
 ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥ १६ ॥
 जयाय जयभद्राय ऽर्यश्चाय नमो नमः ।
 नमो नमः सडस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥ १७ ॥
 नम उग्राय वीराय सारङ्गाय नमो नमः ।
 नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमो नमः ॥ १८ ॥
 ब्रह्मेशानाञ्च्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्यसे ।
 भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १९ ॥
 तमोद्गाय छिमद्गाय शत्रुद्गायामितात्मने ।
 कृतद्गद्गाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥ २० ॥

तमथामीकराभाय वल्लये विश्वकर्मणे ।
 नमस्तमोऽभिनिद्राय रुचये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥
 नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः ।
 पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥
 अेष सुमेषु जागर्ति भूतेषु परिनिष्ठितः ।
 अेष ओवाग्निडोत्रञ्च कृलञ्चैवाग्निडोत्रिणाम् ॥ २३ ॥
 वेदाश्च इतवश्चैव इतूनां कृलमेव च ।
 यानि कृत्यानि लोकेषु सर्वं अेष रविः प्रभुः ॥ २४ ॥

॥ कृलश्रुतिः ॥

अेनमापत्सु कृच्छ्रेषु कान्तारेषुभयेषुच ।
 कीर्तयन् पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव ॥ २५ ॥
 पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् ।
 अेतत् त्रिगुणितं जम्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥ २६ ॥
 अस्मिन् क्षणे मडाभाडो रावणं त्वं वधिष्यसि ।
 अेवमुक्त्वा तदाऽगस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ २७ ॥
 अेतच्छ्रुत्वा मडातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा ।
 धारयाभास सुप्रीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥ २८ ॥
 आदित्यं प्रेक्ष्य जम्वा तु परं ङर्षमवाप्तवान् ।
 त्रिरायम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥
 रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।
 सर्वयत्नेन मडता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥ ३० ॥
 अथ रविरवदन्नरीक्ष्य रामं
 मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ।
 निशियरपतिसङ्क्षयं विदित्वा
 सुरगणामध्यगतो वयस्त्वरेति ॥ ३१ ॥

॥ सरस्वति प्रार्थना ॥

सरस्वती नमस्तुभ्यं वरदे कामरूपिणी ।
विद्यारम्भं करिष्यामि सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥ १ ॥
पद्मपत्र विशालाक्षी पद्म केसरवर्णिनी ।
नित्यं पद्मालयादेवी सा माम्पातु सरस्वती ॥ २ ॥
याकुन्देन्दु तुषारदारधवणा याशुभ्र वस्त्रान्विता
यावीणा वरदण्डमण्डितकरा या श्वेत पद्मासना ।
याभ्रमाम्बुत शङ्करप्रभृतिभिर्देवैस्सदा पूजिता
सामाम्पातु सरस्वती भगवती निश्शेषजाड्यापडा ॥ ३ ॥

॥ विघ्नेश्वर प्रार्थना ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्न वदनं ध्यायेत् सर्वं विघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥
अगजानन पद्मार्कं गजानन मङ्गलेशम् ।
अनेकदन्तं भक्तानां श्रेयकदन्तमुपास्महे ॥ २ ॥
यं भ्रम वेदान्तविद्यो वदन्ति
परे प्रधानं पुरुषं तथान्ये ।
विश्वोद्भूतेः कारणमीश्वरं वा
तस्मै नमो विघ्नविनायकाय ॥ ३ ॥
श्रेयकदन्तं मङ्गलायं तप्तकांथन सन्निभम् ।
लम्बोदरं विशालाक्षं वन्देऽहं गणनायकम् ॥ ४ ॥
मौञ्जु कृष्णाङ्गिनधरं नाग यज्ञोपवीतिनम् ।
बालेन्दु शकलं मौणौ वन्देऽहं गणनायकम् ॥ ५ ॥

ચિત્રરત્ન વિચિત્રાડગ ચિત્રમાલા વિભૂષિતમ્ ।
 કામરૂપધરં દેવં વન્દેડહં ગણનાયકમ્ ॥ ૬ ॥
 મૂષકોત્તમમારુહ્ય દેવાસુરમહાહવે ।
 યોદ્ધુકામં મહાવીર્યં વન્દેડહં ગણનાયકમ્ ॥ ૭ ॥
 ગજવક્રં સુરશ્રેષ્ઠં કર્ણયામર ભૂષિતમ્ ।
 પાશાક્રુશધરં દેવં વન્દેડહં ગણનાયકમ્ ॥ ૮ ॥
 યક્ષકિત્રર ગન્ધર્વ સિદ્ધ વિદ્યાધરૈસ્સદા ।
 સ્તૂયમાનં મહાબાહું વન્દેડહં ગણનાયકમ્ ॥ ૯ ॥
 અમ્બિકાહૃદયાનન્દં માતૃભિઃ પરિવેષ્ટિતમ્ ।
 ભક્તપ્રિયં મદોન્મત્તં વન્દેડહં ગણનાયકમ્ ॥ ૧૦ ॥
 સર્વવિઘ્નકરં દેવં સર્વવિઘ્ન વિવર્જિતમ્ ।
 સર્વસિદ્ધિપ્રદાતારં વન્દેડહં ગણનાયકમ્ ॥ ૧૧ ॥
 મૂષકવાહન મોદકહસ્ત ચામરકર્ણ વિલમ્બિતસૂત્ર ।
 વામનરૂપ મહેશ્વર પુત્ર વિઘ્નવિનાયક પાદનમસ્તે ॥ ૧૨ ॥
 ગજાનનં ભૂતગણાધિસૈવિતમ્
 કપિત્થ જમ્બૂકુલસાર ભક્ષણમ્ ।
 ઉમાસુતં શોકવિનાશકારણમ્
 નમામિ વિઘ્નેશ્વર પાદપદ્મજમ્ ॥ ૧૩ ॥
 ગણાષ્ટકમિદમ્મુણ્યં યઃપઠેત્સતતં નરઃ ।
 સિદ્ધ્યન્તિ સર્વકાર્યાણિ વિદ્યાવાન્ ધનવાન્ ભવેત્ ॥ ૧૪ ॥
 અસ્મદ્ ગુરુભ્યો નમઃ ।
 અસ્મત્પરમ ગુરુભ્યો નમઃ ।
 અસ્મત્સર્વ ગુરુભ્યો નમઃ ।
 શ્રીમતે શ્રી આદિવાણ્ શઠકોપ યતીન્દ્ર મહા દેશિકાય નમઃ ।
 યસ્યાભવદ્ભક્ત જનાર્તિહન્તુઃ
 પિતૃત્વમન્યેષ્વવિચાર્ય તૂર્ણમ્ ।
 સ્તમ્ભેડવતારસ્તમનન્યલભ્યં
 લક્ષ્મી નૃસિંહં શરણં પ્રપદ્યે ॥

श्रीमान् वेङ्कट नाथार्यः कवितार्किक डेसरी ।
वेदान्ता थार्य वर्योमे सत्रिधत्तां सदाङ्घ्रि ॥

गुरुभ्यस्तद् गुरुभ्यश्च नमोवाकमधीमले ।
वृणीमले थ तत्राद्यौ दम्पती जगतां पती ॥

श्रीमन्नभीष्ठ वरद ।

त्वामस्मि शरणां गतः ॥

स्वशेष भूतेन मया स्वीयैः सर्व परिच्छदैः ।
विधातुं प्रीतमात्मानं देवः प्रक्रमते स्वयम् ।

शुकलाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं यतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्व विघ्नोपशान्तये ॥

यस्य द्विरद वङ्गत्राधाः पारिषदाः परःशतम् ।
विघ्नं निघ्नन्ति सततं विष्वक्सेनं तमाश्रये ॥

श्रीऽयग्रीवस्तोत्रम्

ज्ञानानन्दमयं देवं निर्मलस्फुटिकाकृतिम् ।
आधारं सर्वविद्यानां ऽयग्रीवमुपास्महे ॥ १ ॥

ज्ञानानन्दमयं देवं

स्वतस्त्रिभुङ्गं शुद्धस्फुटिकं मणिभूभूप्रतिभटं
सुधासघ्नीथीभिर्धुतिभिरवदातत्रिभुवनम् ।
अनन्तैश्चरथ्यन्तैरनुविहितं ङेषाऽलङ्कृतं
ऽताशेषावधं ऽयवदनमीडीमखि मः ॥ २ ॥

स्वतस्त्रिभुङ्गं शुद्धस्फुटिकं

समाऽारस्साभ्रां प्रतिपदमृयां धाम यजुषां
लयः प्रत्यूडानां लऽरिविततिर्वेधजलधेः ।
कथाऽर्पक्षुभ्यत्थककुलकोलाऽलभवं
ऽरन्वन्तर्ध्वान्तं ऽयवदनं ङेषाऽलङ्कृतः ॥ ३ ॥

प्राथी सन्ध्या काश्चिदन्तर्निशायाः

प्रज्ञादृष्टेरञ्जनश्रीरपूर्वा ।

वङ्ग्री वेदान् भातु मे वाञ्छिवङ्ग्रा

वागीशाभ्या वासुदेवस्य मूर्तिः ॥ ४ ॥

विशुद्ध विज्ञानघन स्वरूपं
विज्ञान विश्राणन बद्धदीक्षम् ।
ध्याननिधिं देवभृतां शरण्यां
देवं उच्यतीवमहं प्रपद्ये ॥ ५ ॥

अपौरुषेयैरपि वाङ्मपञ्चैः
अद्यापि ते भूतिमदृष्टपाराम् ।
स्तुवन्नहं मुग्धं छिति त्वयैव
कारुण्यतो नाथ कटाक्षणीयः ॥ ६ ॥

दाक्षिण्यरम्या गिरिशस्य मूर्तिः
देवी सरोजसन्धर्मपत्नी ।
व्यासाद्योऽपि व्यपदेश्यवाचः
स्फुरन्ति सर्वे तव शक्तिवेशैः ॥ ७ ॥

मन्दोऽभविष्यन्नियतं विरिञ्च्यो
वायां निधे वञ्चित भागधेयः ।
दैत्यापनीतान् दययैव भूयोऽपि
अध्यापयिष्यो निगमान् न येत् त्वाम् ॥ ८ ॥

वितर्कडोलां व्यवधूय सत्वे
बृहस्पतिं वर्तयसे यतस्त्वम् ।
तेनैव देव त्रिदशेश्वराणाम्
अस्पृष्ट डोलायितमाधिराज्यम् ॥ ९ ॥

अग्रोऽसि समिद्धार्चिषि समतन्तोः
आतस्थिवान् मन्त्रमयं शरीरम् ।
अप्येऽस्य सारैर्द्विषां प्रदानैः
आप्यायनं व्योमसदां विधत्से ॥ १० ॥

यन्मूलमीदृक् प्रतिभाति तत्त्वं
या मूलमाभाय मडाद्गुमाणाम् ।
तत्त्वेन जानन्ति विशुद्ध सत्वाः
त्वामक्षरामक्षरमातृकां ते ॥ ११ ॥

अव्याकृताद् व्याकृत वानसि त्वं
नामानि रुपाणि य यानि पूर्वम् ।
शंसन्ति तेषां यरमां प्रतिष्ठां
वागीश्वर त्वां त्वद्गुणैरवायः ॥ १२ ॥

भुग्धेन्दु निष्यन्द विलोभनीयां
मूर्तिं तवानन्द सुधा प्रसूतिम् ।
विपश्चितश्चेतसि भावयन्ते
वेलामुदाराभिव दृग्धसिन्धोः ॥ १३ ॥

मनोगतं पश्यति यः सदा त्वां
मनीषिणां मानस राजकुसुमम् ।
स्वयं पुरोभाव विवाहभाजः
डिङ्कुर्वते तस्य गिरो यथार्थम् ॥ १४ ॥

अपि क्षणार्धं कलयन्ति ये त्वां
आप्त्वावयन्तं विशद्वैर्मयूषैः ।
वायां प्रवाडैरनिवारितैस्ते
मन्दाकिनीं मन्दयितुं क्षमन्ते ॥ १५ ॥

स्वामिन् भवद्दधान सुधाभिषेकात्
वडन्ति धन्याः पुलकानुबन्धम् ।
अलक्षिते क्वापि निरुद्धमूलं
अङ्गोष्पिवानन्दथुम् अङ्कुरन्तम् ॥ १६ ॥

स्वामिन् प्रतीया लृटयेन धन्याः
त्वद्दध्यन यन्द्रोदय वर्धमानम् ।
अमान्तमानन्द पयोधिमन्तः
पयोभिरक्षणां परिवालयन्ति ॥ १७ ॥

स्वैरानुभावास्त्वदधीन भावाः
समृद्धवीर्यास्त्वदनुग्रहेण ।
विपश्चितो नाथ तरन्ति मायां
वैडारिडीं मोहन पिच्छिकां ते ॥ १८ ॥

प्राङ् निर्मितानां तपसां विपाकाः
प्रत्यग्रनिश्चयेस सम्पदो मे ।

समेषिषीरस्तव पादपद्मे

सङ्कल्प चिन्तामणयः प्रणामाः ॥ १९ ॥

विलुप्त मूर्धन्य लिपिङ्कमाणां

सुरेन्द्र यूडापद लालितानाम् ।

त्वदङ्घ्रिराञ्जव रजः कणानां

भूयान् प्रसाद्यो मयि नाथ भूयात् ॥ २० ॥

परिस्फुरन्नूपुरचित्रभानु -

प्रकाश निर्धूत तमोनुषङ्गाम् ।

पदद्वयीं ते परिचिन्मडेऽन्तः

प्रबोध राञ्जव विभातसन्ध्याम् ॥ २१ ॥

त्वत्किङ्करालङ्करणोचितानां

त्वयैव कल्पान्तर पालितानाम् ।

मञ्जुप्राणादं मणिनूपुरं ते

मञ्जुषिकां वेदगिरां प्रतीमः ॥ २२ ॥

संयिन्त्यामि प्रतिभादशास्थान्

संघुक्षयन्तं समयप्रदीपान् ।

विज्ञान कल्पद्रुम पल्लवाभं

व्याख्यान मुद्रा मधुरं करं ते ॥ २३ ॥

चित्ते करोमि स्फुरिताक्षमालं

सव्येतरं नाथ करं त्वदीयम् ।

ज्ञानामृतोदञ्चन लम्पटानां

लीलाघटीयन्त्रमिवाश्रितानाम् ॥ २४ ॥

प्रबोध सिन्धोररुणैः प्रकाशैः

प्रवाल सङ्घातमिवोद्भ्रजन्तम् ।

विभावये देव सपुस्तकं ते

वामं करं दक्षिणामाश्रितानाम् ॥ २५ ॥

तमांसि भित्वा विशद्वैर्मयूषैः

सम्प्रीणयन्तं विदुषश्चकोरान् ।

निशामये त्वां नवपुण्डरीके

शरद्धने यन्द्रमिव स्फुरन्तम् ॥ २६ ॥

दृशन्तु मे देव सदा त्वदीयाः
 द्यातरङ्गानुचराः कटाक्षाः ।
 श्रोत्रेषु पुंसाममृतं क्षरन्ती
 सरस्वती संश्रित कामधेनुम् ॥ २७ ॥

विशेषवित्वाशिष्येषु नाथ
 विदग्ध गोष्ठीसमराङ्गणेषु ।
 जिगीषतो मे कविताकिङ्कनान्
 जिह्वाग्र सिंहासनमभ्युपेयाः ॥ २८ ॥

त्वां चिन्तयंस्त्वन्मयतां प्रपन्नः
 त्वामुद्गृह्णन् शब्दमयेन धाम्ना ।
 स्वामिन् समाजेषु समेधिषीथ
 स्वच्छन्द वादाडव भद्रशूरः ॥ २९ ॥

नानाविधानामगतिः कलानां
 न यापि तीर्थेषु कृतावतारः ।
 ध्रुवं तवानाथपरित्राडायाः
 नवं नवं पात्रमलं दयायाः ॥ ३० ॥

अकम्पनीयान्यपनीति भेटैः
 अलंकृषीरन् लुदयं मदीयम् ।
 शङ्काकलङ्का पगमोज्ज्वलानि
 तत्त्वानि सम्यञ्चि तव प्रसादात् ॥ ३१ ॥

व्याख्या मुद्रां करसरसिजैः पुस्तकं शङ्खके
 भिभ्रद्भिन्नस्फुटिकरुचिरे पुण्डरीके निषण्णः ।
 अम्बानश्रीरमृतविशद्वैरंशुभिः प्लावयन् मां
 आविर्भूयादनघ मडिमा मानसे वागधीशः ॥ ३२ ॥

व्याख्या मुद्रां करसरसिजैः
 वागर्थं सिद्धिहेतोः
 पठत उच्यग्रीवसंस्तुतिं भक्त्या ।
 कविताकिङ्क केसरिणा
 वेङ्कटनाथेन विरचितामेताम् ॥ ३३ ॥

वागर्थ सिद्धिहेतोः

कविताकिंकसिंहाय कल्याणगुणशाशिने ।

श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

॥ दशावतार स्तोत्रम् ॥

श्रीमान् वेङ्कट नाथार्यः कविताकिंक डेसरी ।

वेदान्ता थार्य वर्यामे सन्निधत्तां सदावृष्टि ॥

देवो नः शुभमातनोतु दशधा निर्वर्तयन् भूमिकां

रङ्गे धामनि लब्ध निर्भर रसैरध्यक्षितो भावुकैः ।

यद्भावेषु पृथग्विधेष्वनुगुणान् भावान् स्वयं बिभ्रती

यद्भूमैरिड धर्मिणी विडरते नानाकृतिनाथिका ॥ १ ॥

देवो नः शुभमातनोतु

निर्मग्न श्रुति जाल मार्गाण दशा दत्त क्षणैर्वीक्षाणैः

अन्तस्तन्वदिवारविन्द गडनान्यौदनतीनामपाम् ।

निष्प्रत्यूड तरङ्ग रिङ्गण मिथः प्रत्यूड पाथश्छटा -

डोलारोड सद्योडलं भगवतो मात्स्यं वपुः पातु नः ॥ २ ॥

अव्यासुर्भुवन त्रयीमनिभूतं कण्डूयनैरद्रिणा

निद्राणस्य परस्य कूर्म वपुषो निश्चास वातोर्मयः ।

यद्विक्षेपण संस्कृतो दधिपयः प्रेङ्गोलपर्यङ्गिका -

नित्यारोडण निर्वृतो विडरते देवः सडैव श्रिया ॥ ३ ॥

गोपायेदनिशं जगन्ति कुडना पोत्री पवित्री कृत -

ब्रह्माण्डः प्रलयोर्मि धोष गुरुभिर्घोणा रवैर्धुर्धुर्दैः ।

यदङ्ग्राङ्कुर कोटि गाढ घटना निष्कम्प नित्य स्थितिः

ब्रह्म स्तम्भमसौदसौ भगवती मुस्तेव विश्वम्भरा ॥ ४ ॥

प्रत्यादिष्ट पुरातन प्रडरण ग्रामः क्षणं पाणिशैः

अव्यात् त्रीणि जगन्त्यकुण्ड मडिमा वैकुण्ड कण्ठीरवः ।

यत्प्रादुर्भवनादवन्य जठरा यादृच्छिकाद् वेधसां
या काशित् सलसा मडासुर गृह स्थूणा पितामह्यभूत् ॥ ५ ॥

ग्रीडा विद्ध वदान्य दानव यशो नासीर घाटी भटः
त्रैयक्षं मकुटं पुनत्रवतु नस्त्रैविकमो विक्रमः ।
यत्प्रस्ताव समुच्छ्रित ध्वज पटी वृत्तान्त सिद्धान्तिभिः
स्रोतोभिः सुरसिन्धुरष्टसु दिशा सौधेषु दोधूयते ॥ ६ ॥

कोधाग्निं जमदग्निं पीडन भवं सन्तर्पयिष्यन् क्रमात्
अक्षत्रामपि सन्ततक्ष य धमां त्रिःसप्त कृत्वः क्षितिम् ।
दत्त्वा कर्मणि दक्षिणां कवचन तामास्कन्ध सिन्धुं वसन्
अभ्रज्मण्यमपाकरोतु भगवानाभ्रज्म कीटं मुनिः ॥ ७ ॥

पारावार पथो विशोषण कला पारीण कालानल -
ज्वाला जाल विडार डारि विशिष व्यापार घोर क्रमः ।
सर्वावस्थ सङ्कल्पप्रज्ज जनता संरक्षणैक व्रती
धर्मो विग्रहवानधर्म विरतिं धन्वी स तन्वीत नः ॥ ८ ॥

इक्कलौरव पट्टण प्रभृतयः प्रास्त प्रलम्भाद्यः
तालाङ्गुस्थ तथाविधा विद्धतयस्तन्वन्तु भद्राणि नः ।
क्षीरे शर्करयेव याभिरपृथग्भूताः प्रभूतैर्गुणैः
आकौमारकमस्वदन्त जगते कृष्णस्य ताः डेलयः ॥ ९ ॥

नाथायैव नमःपदं भवतु नश्चित्रैश्चरित्र क्रमैः
भूयोभिर्भुवनान्यमूनि कुडना गोपाय गोपायते ।
कालिन्दी रसिकाय कालिय इणि स्फार स्फटा वाटिका -
रङ्गोत्सङ्ग विशङ्ग यंक्रमधुरा पर्याययया यते ॥ १० ॥

भाविन्या दशया भवन्निड भव ध्वंसाय नः कल्पतां
कल्की विष्णुयशस्सुतः कलि कथा कालुष्य कूलङ्घुषः ।
निःशेष क्षत कण्टके क्षितितले धारा जलौघैर्ध्रुवं
धर्मं कार्तयुगं प्ररोडयति यन्निस्त्रिंश धाराधरः ॥ ११ ॥

धृष्ट्या मीन विडार क्यथप मडा पोत्रिन् यदृष्ट्या डरे
रक्षा वामन रोष राम करुणा काकुत्स्थ डेला डलिन् ।
डीडा वल्लव डल्क वाडन दशा कल्किन्निति प्रत्यङ्
जल्पन्तः पुरुषाः पुनन्ति भुवनं पुण्यौघ पाण्यापणाः ॥

विद्योदन्वति वेङ्कटेश्वरकवौ जातं जगन्मङ्गलं
 देवेशस्य दशावतार विषयं स्तोत्रं विवक्षेत यः ।
 वङ्क्रे तस्य सरस्वती बहु मुष्णी भक्तिः परा मानसे
 शुद्धिः कापि तनौ दिशासु दशसु ष्यातिः शुभा जृम्भते ॥
 कविताकिङ्कशिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

॥ न्यास दशकम् ॥

श्रीमान् वेङ्कट नाथार्यः कविताकिङ्क डेसरी ।
 वेदान्ताथार्यं वर्थामे सन्निधत्तां सदावृष्टि ॥
 अहं मद्रक्षाणो भरो मद्रक्षाणो कृलं तथा ।
 न मम श्रीपतेरेवेत्यात्मानं निक्षिपेद् बुधः ॥ १ ॥
 न्यस्याभ्यङ्गिञ्चनः श्रीमन्ननुकूलोऽन्यवर्जितः ।
 विश्वास प्रार्थना पूर्वम् आत्मरक्षा भरे त्वयि ॥ २ ॥
 स्वामी स्वशेषं स्ववशं स्वभरत्वेन निर्भरम् ।
 स्वदत्त स्वधिया स्वार्थं स्वस्मिन् न्यस्यति मां स्वयम् ॥ ३ ॥
 श्रीमन्नभीष्ट वरद त्वामस्मि शरणां गतः ।
 अतद्देहावसाने मां त्वत्याहं प्रापय स्वयम् ॥ ४ ॥
 त्वच्छेषत्वे स्थिर धियं त्वत्प्राप्त्येक प्रयोजनम् ।
 निषिद्ध काम्य रहितं कुरु मां नित्य किङ्कुरम् ॥ ५ ॥
 देवी भूषणो देत्यादि जुष्टस्य भगवंस्तव ।
 नित्यं निरपराधेषु कैकर्येषु नियुङ्क्ष्व माम् ॥ ६ ॥
 मां मदीयं य निष्पिलं येतनायेतनात्मकम् ।
 स्वकैकर्योपकरणं वरद स्वीकुरु स्वयम् ॥ ७ ॥
 त्वदेकरक्ष्यस्य मम त्वमेव करुणाकर ।
 नप्रवर्तय पापानि प्रवृत्तानि निवर्तय ॥ ८ ॥

अकृत्यानां च करणं कृत्यानां वर्जनं च मे ।
 क्षमस्व निम्बिलं देव प्राणतार्तिखर प्रभो ॥ ९ ॥
 श्रीमान् नियत पञ्चाङ्गं मद्रक्षणं भरार्पाणाम् ।
 अयीकरत् स्वयं स्वस्मिन्नतोऽलमिड निर्भरः ॥ १० ॥
 संसारावर्त वेग प्रशमन शुभदृग्देशिक प्रेक्षितोऽलं
 सन्त्यक्तोऽन्यैरुपायैरनुचित यरितोष्वध
 शान्ताभिसन्धिः ।
 निःशङ्कस्तत्वदृष्ट्या निरवधिकदयं प्रार्थ्यं
 संरक्षकं त्वां
 न्यस्य त्वत्पादपद्मे वरद निजभरं निर्भरो निर्भयोऽस्मि ॥
 कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

॥ सुदर्शनाष्टकम् ॥

श्रीमान् वेङ्कट नाथार्यः कवितार्किक डेसरी ।
 वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदाऽहृदि ॥
 प्रतिभट श्रेणिं लीषणं वर गुणं स्तोमं लूषणं
 जनिभयस्थानं तारणं जगदवस्थानं कारणं ।
 निम्बिलं दृष्टुं कर्षणं निगमसङ्घर्षं दर्शनं
 जय जय श्री सुदर्शनं जय जय श्री सुदर्शनं ॥ १ ॥
 शुभं जगद्रूपं माण्डनं सुरं गणं त्रासं पाण्डनं
 शतं ममं ब्रह्मं वन्दितं शतं पथं ब्रह्मं नन्दितं ।
 प्रथितं विद्वत्संपक्षितं लज्जदुर्बुद्धं लक्षितं
 जय जय श्री सुदर्शनं जय जय श्री सुदर्शनं ॥ २ ॥
 स्फुटं तटिज्जालं पिञ्जरं पृथु-तरं ज्वालं पञ्जरं
 परिगतं प्रत्नं विग्रहं परिमितं प्रज्ञं दूर्गलं ।
 प्रहरणं ग्रामं मण्डितं परिजनत्राणं पण्डितं

જય જય શ્રી સુદર્શન જય જય શ્રી સુદર્શન ॥ ૩ ॥

નિજ પદ પ્રીત સદ્ગણ નિરુપધિ સ્ફીત ષડ્જુણ
નિગમ નિર્વ્યૂઠ વૈભવ નિજ પર વ્યૂહ વૈભવ ।
હરિ હય દ્વેષિ દારણ હર પુર પ્લોષ કારણ
જય જય શ્રી સુદર્શન જય જય શ્રી સુદર્શન ॥ ૪ ॥

દનુજ વિસ્તાર કર્તન જનિ તમિસ્ત્રા વિકર્તન
દનુજ વિદ્યા નિકર્તન ભજદવિદ્યા નિવર્તન ।
અમર દૃષ્ટ સ્વ વિક્રમ સમર જુષ્ટ ભ્રમિ ક્રમ
જય જય શ્રી સુદર્શન જય જય શ્રી સુદર્શન ॥ ૫ ॥

પ્રતિમુખાલીઢ બન્ધુર પૃથુ મહા હેતિ દન્તુર
વિકટ માયા બહિષ્કૃત વિવિધ માલા પરિષ્કૃત ।
પૃથુ મહાયન્ત્ર તન્ત્રિત દૃઢ દયા તન્ત્ર ચન્ત્રિત
જય જય શ્રી સુદર્શન જય જય શ્રી સુદર્શન ॥ ૬ ॥

મહિત સમ્પત્સદક્ષર વિહિત સમ્પત્ષડક્ષર
ષડર ચક્ર પ્રતિષ્ઠિત સકલ તત્ત્વ પ્રતિષ્ઠિત ।
વિવિધ સહુલ્ય કલ્પક વિબુધ સહુલ્ય કલ્પક
જય જય શ્રી સુદર્શન જય જય શ્રી સુદર્શન ॥ ૭ ॥

ભુવન નેતસ્ત્રયીમય સવન તેજસ્ત્રયીમય
નિરવધિ સ્વાદુ ચિન્મય નિખિલ શક્તે જગન્મય ।
અમિત વિશ્વ ક્રિયામય શમિત વિષ્વગભયામય
જય જય શ્રી સુદર્શન જય જય શ્રી સુદર્શન ॥ ૮ ॥

દ્વિયતુષ્કમિદં પ્રભૂત સારં
પટતાં વેહુટનાયક પ્રણીતં
વિષમેડપિ મનોરથઃ પ્રધાવન્
ન વિહન્ચેત રથાડ્ગધુર્યગુપ્તઃ
કવિતાર્કિકસિંહાય કલ્યાણગુણશાલિને ।
શ્રીમતે વેહુટેશાય વેદાન્તગુરવે નમઃ ॥

॥ वैराग्य पञ्चकम् ॥

क्षोणी कोण शतांश पालन कला दुर्वार गर्वानल-
क्षुभ्यत्क्षुद्र नरेन्द्र याटु रथना धन्यान् न मन्यामले ।
देवं सेवितुमेव निश्चिनुमले योऽसौ दयालुः पुरा
दाना मुष्टिमुये कुयेल मुनये दत्ते स्म वित्तेशताम् ॥ १ ॥

सिलं किमनलं भवेदनलमौदरं बाधितुं
पयः प्रसृति पूरकं किमु न धारकं सारसम् ।
अथत्र मल मल्लकं पथि पटञ्चरं कञ्चरं
भजन्ति विबुधा मुधा ल्यल्ल कुक्षितः कुक्षितः ॥ २ ॥

ज्वलतु जलधि कोऽ कीऽत्तृपीऽ भव प्रभा-
प्रतिभट पटु ज्वाला मालाकुलो जठरानलः ।
तृणमपि वयं सायं सम्भुल्ल मल्लि मतल्लिका
परिमलमुया वाया यायामले न महीश्वरान् ॥ ३ ॥

दुरीश्वर द्वार भडिर्वितर्दिका-
दुरासिकायै रथितोऽयमञ्जलिः ।
यदञ्जनाभं निरपायमस्ति मे
धनञ्जय स्थन्दन भूषणं धनम् ॥ ४ ॥

शरीर पतनावधि प्रभु निषेवणापादनात्
अभिन्धन धनञ्जय प्रशमदं धनं दन्धनम् ।
धनञ्जय विवर्धनं धनमुदूढ गोवर्धनं
सुसाधनमबाधनं सुमनसां समाराधनम् ॥ ५ ॥

नास्ति पित्रार्जितं किञ्चिन्न मया किञ्चिदार्जितम् ।
अस्ति मे उस्ति शैलाग्रे वस्तु पैतामलं धनम् ॥ ६ ॥

॥ श्रीस्तुतिः ॥

मानातीत प्रथित विभवां मङ्गलं मङ्गलानां
वक्षः पीठीं मधु विजयिनो भूषयन्तीं स्वकान्त्या ।

प्रत्यक्षानुश्रविक मडिम प्रार्थिनीनां प्रजानां
श्रेयो मूर्ति श्रियमशरणास्त्वां शरण्यां प्रपद्ये ॥ १ ॥

आविर्भावः कलश जलधावध्वरे वापि यस्याः
स्थानं यस्याः सरसिज वनं विष्णु वक्षः स्थलं वा ।
भूमा यस्या भुवनमपिलं देवि दिव्यं पदं वा
स्तोक प्रज्ञैरनवधि गुणा स्तूयसे सा कथं त्वम् ॥ २ ॥

स्तोतव्यत्वं दिशति भवती देहिभिः स्तूयमाना
तामेव त्वामनितर गतिः स्तोतुमाशंसमानः ।
सिद्धारम्भः सकल भुवन श्लाघनीयो भवेयं
सेवापेक्षा तव यरणयोः श्रेयसे कस्य न स्यात् ॥ ३ ॥

यत्सङ्कुल्पाद्भवति कमले यत्र देहिभ्यमीषां
जन्म स्थेम प्रलय रथना जङ्गमाजङ्गमानाम् ।
तत् कल्याणं किमपि यमिनामेकलक्ष्यं समाधौ
पूर्णां तेजः स्फुरति भवती पाद लाक्षा रसाङ्कुम् ॥ ४ ॥

निष्प्रत्यूह प्राणय घटितं देवि नित्यानपायं
विष्णुस्त्वं येत्यनवधिगुणं द्रुद्धमन्योन्य लक्ष्यम् ।
शेषश्चित्तं विमल मनसां मौलयश्च श्रुतीनां
सम्पद्यन्ते विहरण विधौ यस्य शय्या विशेषाः ॥ ५ ॥

उद्देश्यत्वं जननि भजतोरुज्जितोपाधि गन्धं
प्रत्यग्रूपे ङविषि युवयोरेक शेषित्व योगात् ।
पद्मे पत्युस्तव य निगमैर्नित्यमन्विष्यमाणो
नावच्छेदं भजति मडिमा नर्तयन् मानसं नः ॥ ६ ॥

पश्यन्तीषु श्रुतिषु परितः सूरि वृन्देन सार्धं
मध्ये कृत्य त्रिगुण कृलकं निर्मित स्थान भेदम् ।
विश्वाधीश प्राणयिनि सदा विभ्रम धूत वृत्तौ
ब्रह्मेशाद्या दधति युवयोरक्ष शार प्रचारम् ॥ ७ ॥

अस्येशाना त्वमसि जगतः संश्रयन्ती मुकुन्दं
लक्ष्मीः पद्मा जलधि तनया विष्णु पत्नीन्दिरिति ।
यन्नामानि श्रुति परिपणान्येवमावर्तयन्तो
नावर्तन्ते दुरित पवन प्रेरिते जन्म यडे ॥ ८ ॥

त्वामेवाहुः कतिचिदपरे त्वत्प्रियं लोकनाथं
 किं तेरन्तः कलङ्ग मलिनैः किञ्चिद्दुर्तीर्यं मत्रैः ।
 त्वत्सम्प्रीत्यै विडरति उरौ सम्भुषीनां श्रुतीनां
 भावाद्भ्रौ भगवति युवां दम्पती दैवतं नः ॥ ९ ॥

आपन्नार्तिं प्रशमन विधौ बद्ध दीक्षस्थ विष्णोः
 आशय्युस्त्वां प्रिय सङ्घरिभैकमत्योपपन्नाम् ।
 प्रादुर्भावैरपि सम तनुः प्राध्वमन्वीयसे त्वं
 दूरोत्क्षिप्तैरिव मधुरता द्रुग्धराशेस्तरङ्गैः ॥ १० ॥

धत्ते शोभां हरि मरकते तावकी मूर्तिराद्या
 तन्वी तुङ्ग स्तनभर नता तम जाम्बूनदाभा ।
 यस्यां गच्छन्त्युदय विलयैर्नित्यमानन्द सिन्धौ
 छच्छा वेगोल्लसित लङ्घरी विभ्रमं व्यक्तयस्ते ॥ ११ ॥

आसंसारं विततमपिलं वाज्जभयं यद्विभूतिः
 यद् भ्रू भङ्गात् कुसुम धनुषः किङ्करो मेरु धन्वा ।
 यस्यां नित्यं नयन शतकैरेक लक्ष्यो मलेन्द्रः
 पद्मे तासां परिष्ठातिरसौ भाव लेशैस्त्वदीयैः ॥ १२ ॥

अत्रे भर्तुः सरसिज मये भद्र पीठे निषण्णाम्
 अम्भो राशेरधिगत सुधा सम्प्लवाद्दुत्थितां त्वाम् ।
 पुष्पासार स्थगित भुवनैः पुष्कलावर्तकाद्यैः
 कूमारम्भाः कनक कलशैरभ्यषिञ्चन् गजेन्द्राः ॥ १३ ॥

आलोक्य त्वाममृत सङ्गे विष्णु वक्षःस्थलस्थां
 शापाकान्ताः शरणमगमन् सावरोधाः सुरेन्द्राः ।
 लब्ध्वा भूयस्त्रिभुवनमिदं लक्षितं त्वत्कटाक्षैः
 सर्वाकार स्थिर समुदयां सम्पदं निर्विशन्ति ॥ १४ ॥

आर्त त्राण प्रतिभिरमृतासार नीलाम्बुवाडैः
 अम्भोजनामुषसि मिषतामन्तरङ्गैरपाङ्गैः ।
 यस्यां यस्यां दिशि विडरते देवि दृष्टिस्त्वदीया
 तस्यां तस्यामलमलमिकां तन्वते सम्पदोधाः ॥ १५ ॥

योगारम्भ त्वरित मनसो युष्मदैकान्त्य युक्तं

धर्मं प्रामुं प्रथममिड ये धारयन्ते धनायाम् ।
तेषां भूमैर्धनपतिगृडादम्भरादम्भुधेर्वा
धारा निर्यान्त्यधिकमधिकं वाञ्छितानां वसूनाम् ॥ १६ ॥

श्रेयस्काभाः कमलनिलये चित्रमाभ्राय वायां
यूडापीडं तव पद युगं येतसा धारयन्तः ।
छत्र ख्याया सुभग शिरसश्चाभर स्मेर पार्श्वः
श्लाघाशब्द श्रवण मुद्रिताः अग्विणः सञ्चरन्ति ॥ १७ ॥

उरीकर्तुं कुशलमभिलं जेतुमादीनरातीन्
दूरीकर्तुं दुरित निवडं त्यक्तुमाधामविधाम् ।
अम्भ स्तम्भावधिक जनन ग्राम सीमान्त रेणाम्
आलम्भन्ते विमल मनसो विष्णु कान्ते दयां ते ॥ १८ ॥

जाताकाङ्क्षा जननि युवयोरेक सेवाधिकारे
मायालीढं विभवमभिलं मन्यमानास्तृणाय ।
प्रीत्यै विष्णोस्तव य कृतिनः प्रीतिमन्तो भजन्ते
वेलाभङ्गः प्रशमन हृलं वैदिकं धर्मसेतुम् ॥ १९ ॥

सेवे देवि त्रिदश मडिला मौलि मालार्थितं ते
सिद्धि क्षेत्रं शमित विपदां सम्पदां पाद पद्मम् ।
यस्मिन्नीषत्रमित शिरसो यापयित्वा शरीरं
वर्तिष्यन्ते वितमसि पदे वासुदेवस्य धन्याः ॥ २० ॥

सानुप्रास प्रकटित दयैः सान्द्र वात्सल्य दिग्धैः
अम्भ स्निग्धैरभृत लडरी लब्ध सभ्रड्ययर्थैः ।
धर्मं ताप त्र य विरथिते गाढ तमं क्षाणं माम्
आकिञ्चन्य ग्लपितमनघैराद्र्येथाः कटाक्षैः ॥ २१ ॥

सम्पद्यन्ते भव भय तमी भानवस्त्वत्प्रसादात्
भावाः सर्वे भगवति डरौ भक्तिमुद्गेलयन्तः ।
याये किं त्वामडमिड यतः शीतलोदार शीला
भूयो भूयो दिशसि मडतां मङ्गलानां प्रभन्धान् ॥ २२ ॥

माता देवि त्वमसि भगवान् वासुदेवः पिता मे
जातः सोऽडं जननि युवयोरेकलक्ष्यं दयायाः ।
दत्तो युष्मत्परिजनतया देशिकैरप्यतस्त्वं

डिं ते भूयः प्रियमिति डिल स्मेर वङ्गा विभासि ॥ २३ ॥

कल्याणानामविकल निधिः काऽपि कारुण्य सीमा
नित्यामोदा निगम वयसां मौलि मन्दार माला ।
सम्पद्दिव्या मधु विजयिनः सन्निधत्तां सदा मे
सैषा देवी सकल भुवन प्रार्थना कामधेनुः ॥ २४ ॥

उपयित गुरु भक्तैरुत्थितं वेङ्कटेशात्
कलि कलुष निवृत्तै कल्पमानं प्रजानाम् ।
सरसिज निलयायाः स्तोत्रमेतत् पठन्तः
सकल कुशल सीमाः सार्वभौमा भवन्ति ॥ २५ ॥

॥ गोदा स्तुतिः ॥

श्रीविष्णुयुक्ति कुल नन्दन कल्पवल्ली
श्रीरङ्गराज हरिचन्दन योग दृश्यम् ।
साक्षात् शमां करुणया कमलाभिवान्यां
गोदामनन्यशरणः शरणां प्रपद्ये ॥ १ ॥

वैदेशिकः श्रुति गिरामपि भूयसीनां
वर्षेषु माति मडिमा न डि मादृशां ते ।
छत्थं विदन्तमपि मां सडसैव गोदे
मौन दुडो भुभरयन्ति गुणास्त्वदीयाः ॥ २ ॥

त्वत्प्रेयसः श्रवणयोरमृतायमानां
तुल्यां त्वदीय मणि नूपुर शिञ्जितानाम् ।
गोदे त्वमेव जननि त्वदभिष्टवार्द्धा
वायं प्रसन्न मधुरां मम संविधेडि ॥ ३ ॥

कृष्णान्वयेन दधतीं यमुनानुभावं
तीर्थैर्यथावदवगाड्य सरस्वतीं ते ।
गोदे विकस्वर धियां भवती कटाक्षात्
वायः स्फुरन्ति मकरन्द मुयः कवीनाम् ॥ ४ ॥

अस्मादृशाभपङ्कतौ शिर दीक्षितानां

अह्नाय देवि द्यते यदसौ मुकुन्दः ।
तन्निश्चितं नियमितस्तव मौलि दाम्ना
तन्त्री निनादमधुरैश्च गिरां निगुम्भैः ॥ ५ ॥

शोणाऽधरेऽपि कुयथोरपि तुङ्गभद्रा
वायां प्रवालनिवलेऽपि सरस्वती त्वम् ।
अप्राकृतैरपि रसैर्विरजा स्वभावात्
गोदाऽपि देवि कमितुर्ननु नर्मदाऽसि ॥ ६ ॥

वल्मीकतः श्रवणतो वसुधात्मनस्ते
जातो बभूव स मुनिः कवि सार्वभौमः ।
गोदे किमद्भुतमिदं यदमी स्वदन्ते
वङ्गारविन्द मकरन्द निभाः प्रबन्धाः ॥ ७ ॥

भोक्तुं तव प्रियतमं भवतीव गोदे
भक्तिं निजं प्रणय भावनया गृणन्तः ।
उष्यावयैर्विरल सङ्गमजैरुदन्तैः
शङ्गाश्चरन्ति लृष्टयं गुरवस्त्वदीयाः ॥ ८ ॥

मातः समुत्थितवतीमधि विष्णुश्चितं
विश्वोपश्रुत्यममृतं वयसा दृढानाम् ।
तापच्छिदं हिम रुथेरिव मूर्तिमन्यां
सन्तः पयोधि दृढितुः सलज्जं विदुस्त्वाम् ॥ ९ ॥

तातस्तु ते मधुभिदः स्तुति लेश वश्यात्
कर्णामृतैः स्तुति शतैरनवास पूर्वम् ।
त्वन्मौलि गन्ध सुभगामुपलृत्य मावां
लेभे मलत्तर पदानुगुणं प्रसादम् ॥ १० ॥

द्विक् दक्षिणाऽपि परि पङ्क्तिम पुण्य लब्ध्यात्
सर्वोत्तरा भवति देवि तवावतारात् ।
यत्रैव रङ्गपतिना बलुमान पूर्व
निद्रालुनापि नियतं निछिताः कटाक्षाः ॥ ११ ॥

प्रायेण देवि भवती व्यपदेश योगात्
गोदावरी जगदिदं पयसा पुनीते ।
यस्यां समेत्य समयेषु शिरं निवासात्

भागीरथी प्रभृतयोऽपि भवन्ति पुण्याः ॥ १२ ॥

नागे शयः सुतनु पक्षिरथः कथं ते
 जातः स्वयंवर पतिः पुरुषः पुराणः ।
 अेवं विधाः समुचितं प्रणयं भवत्याः
 सन्दर्शयन्ति परिहास गिरः सप्तीनाम् ॥ १३ ॥

त्वद्भुक्त माव्य सुरभीकृत यारु मौलेः
 छित्वा भुजान्तर गतामपि वैजयन्तीम् ।
 पत्युस्तवेश्वरि मिथः प्रतिघात लोलाः
 बर्हातपत्र रुचिमारययन्ति भृङ्गाः ॥ १४ ॥

आमोदवत्यपि सदा हृदयं गमाऽपि
 रागान्विताऽपि ललिताऽपि गुणोत्तराऽपि ।
 मौलि स्रजा तव मुकुन्द किरीट भाजा
 गोद्रे भवत्यधरिता षलु वैजयन्ती ॥ १५ ॥

त्वन्मौलि दामनि विभोः शिरसा गृहीते
 स्वच्छन्द कल्पित सपीति रस प्रमोदाः ।
 मञ्जु स्वना मधु लिङो विदधुः स्वयं ते
 स्वायंवरं कमपि मङ्गल तूर्यं घोषम् ॥ १६ ॥

विश्रायमान रजसा कमलेन नाभौ
 वक्षःस्थले य कमला स्तन यन्दनेन ।
 आमोदितोऽपि निगमैर्विभुरङ्घ्रि युग्मे
 धत्ते नतेन शिरसा तव मौलि मालाम् ॥ १७ ॥

यूडा पदेन परिगृह्य तयोत्तरीयं
 मालामपि त्वदलकैरधिवास्य दत्ताम् ।
 प्रायेण रङ्गपतिरेष बिभर्ति गोद्रे
 सौभाग्य सम्पदभिषेक मडाधिकारम् ॥ १८ ॥

तुङ्गैरङ्गुलिभिः गिरः स्वयमुत्तमाङ्गैः
 यं सर्वगन्ध छति सादरमुद्गच्छन्ति ।
 आमोदमन्यमधिगच्छति मालिकाभिः
 सोऽपि त्वदीय कुटिलावक वासिताभिः ॥ १९ ॥

ધન્યે સમસ્ત જગતાં પિતુરુત્તમાડ્ગે
ત્વન્મૌલિમાલ્ય ભર સમ્ભરણેન ભૂયઃ ।
ઇન્દીવર સ્વજમિવાદધતિ ત્વદીયાનિ
આકેકરાણિ બહુમાન વિલોકિતાનિ ॥ ૨૦ ॥

રડ્ગેશ્વરસ્ય તવ ચ પ્રણયાનુબન્ધાત્
અન્યોન્ય માલ્ય પરિવૃત્તિમભિષ્ટુવન્તઃ ।
વાચાલયન્તિ વસુધે રસિકાસ્ત્રિલોકીં
ન્યૂનાધિકત્વ સમતા વિષયૈર્વિવાદૈઃ ॥ ૨૧ ॥

દૂર્વા દલ પ્રતિમયા તવ દેહ કાન્ત્યા
ગોરોચના રુચિરયા ચ રુચેન્દિરાયાઃ ।
આસીદનુજ્જિત શિખાવલ કણ શોભં
માડ્ગલ્યદં પ્રણામતાં મધુવૈરિ ગાત્રમ્ ॥ ૨૨ ॥

અર્ચ્ય સમર્ચ્ય નિયમૈર્નિગમ પ્રસૂનૈઃ
નાથં ત્વયા કમલયા ચ સમેધિવાંસમ્ ।
માતશ્ચિરં નિરવિશન્ નિજમાધિરાજ્યં
માન્યા મનુ પ્રભૃતયોડપિ મહીક્ષિતસ્તે ॥ ૨૩ ॥

આર્દ્રાપિરાધિનિ જનેડપ્યભિરક્ષણાર્થં
રડ્ગેશ્વરસ્ય રમયા વિનિવેદ્યમાને ।
પાર્શ્વે પરત્ર ભવતી ચદિ તત્ર નાસીત્
પ્રાયેણ દેવિ વદનં પરિવર્તિતં સ્થાત્ ॥ ૨૪ ॥

ગોદે ગુણૈરપનયન્ પ્રણાતાપરાધાન્
ભ્રૂક્ષેપ એવ તવ ભોગ રસાનુકુલઃ ।
કર્માનુબન્ધિ ફલ દાન રતસ્ય ભર્તુઃ
સ્વાતન્ત્ય દુર્વ્યસન મર્મ ભિદા નિદાનમ્ ॥ ૨૫ ॥

રડ્ગે તટિદ્ગુણવતો રમયૈવ ગોદે
કૃષ્ણામ્બુદસ્ય ઘટિતાં કૃપયા સુવૃષ્ટયા ।
દૌર્ગત્ય દુર્વિષ વિનાશ સુધા નદીં ત્વાં
સન્તઃપ્રપદ્ય શમયન્ત્યચિરેણ તાપાન્ ॥ ૨૬ ॥

જાતાપરાધમપિ મામનુકમ્ય ગોદે
ગોપ્ત્રી ચદિ ત્વમસિ યુક્તમિદં ભવત્યાઃ ।

वात्सल्य निर्भरतया जननी कुमारे
 स्तन्येन वर्धयति दृष्ट पयोधराऽपि ॥ २७ ॥
 शतमभ भणि नीला यारु कल्लार उस्ता
 स्तन भर नमिताङ्गी सान्द्र वात्सल्य सिन्धुः ।
 अलक विनिछिताभिः स्रग्भिराकृष्ट नाथा
 विलसतु लृष्टि गोदा विष्णुचित्तात्मजा नः ॥ २८ ॥
 धति विकसित भक्तैरुत्थितां वेङ्कटेशात्
 बहुगुण रमणीयां वक्ति गोदास्तुतिं यः ।
 स भवति बहुमान्यः श्रीमते रङ्गभर्तुः
 यरण कमल सेवां शाश्वतीमव्युपैष्यन् ॥ २९ ॥

॥ यतुःस्लोकी ॥

कान्तस्ते पुतुषोत्तमः कृशिपतिः शय्याऽसनं वाहनं
 वेदात्मा विडगेश्वरो यवनिका माया जगन्मोहिनी ।
 ब्रह्मेशादिसुरव्रजः सद्यितः त्वदासदासीगणः
 श्रीरित्येव य नाम ते भगवति ! भूमः कथं त्वां वयम् ॥ १ ॥
 यस्यास्ते मलिमानमात्मन धव त्वद्बल्लभोऽपि प्रभुः
 नालं मातुभियत्तया निरवधिं नित्यानुकूलं स्वतः ।
 तां त्वां दास धति प्रपन्न धति य स्तोष्याम्यहं निर्भयः
 लोकेऽश्वरि ! लोकनाथदयिते ! दान्ते दयां ते विदन् ॥ २ ॥
 धषत् त्वत्करुणानिरीक्षणसुधासन्धुक्षणद्रक्ष्यते
 नष्टं प्राङ् तदलाभतस्त्रिभुवनं सम्प्रत्यनन्तोदयम् ।
 श्रेयो न ह्यरविन्दलोचनमनःकान्ताप्रसादाद्दृते
 संसृत्यक्षरवैष्णवाध्वसु नृणां सम्भाव्यते कर्त्तव्यित् ॥ ३ ॥
 शान्तानन्तमडाविभूति परमं यद् ब्रह्म रूपं उदरेः
 मूर्त्तं ब्रह्म ततोऽपि तन्प्रियतरं रूपं यदत्यद्भुतम् ।
 यान्यन्यानि यथासुषुं विडरतो रूपानि सर्वाणि ता -
 न्याहुः स्वैरनरूपरूपविभवैर्गाढोपगूढानि ते ॥ ४ ॥

॥ नन्दनन्दन श्रीकृष्णशकम् ॥

भजे प्रजैकमंडनं समस्तपापभाण्डनं
स्वभक्तचित्तरंजनं सदैव नन्दनन्दनम् ।
सुपिच्छगुच्छ-मस्तकं सुनादवेणुस्तकं
अनंगरंगसागरं नमामि कृष्ण-नागरम् ॥ १ ॥

मनोज-गर्वभोयनं विशाल-लोल-लोयनं
विधूतगोपशोयनं नमामि पद्मलोयनम् ।
करारविन्दभूवरं स्मितावलोकसुन्दरं
महेन्द्रमानदारणं नमामि कृष्णवारणम् ॥ २ ॥

कदम्बसूनकुण्डलं सयारुगाण्डमण्डलं
प्रजाङ्गनैकवल्लभं नमामि कृष्ण-दुर्लभम् ।
यशोदया समोदया सगोपया सनन्दया
युतं सुभैकदायकं नमामि गोपनायकम् ॥ ३ ॥

सदैव पादपंकजं मदीयमानसे निजं
ध्यानमुत्तमालकं नमामि नन्दबालकम् ।
समस्तदोष-शोषणं समस्तलोकपोषणं
समस्तगोप-मानसं नमामि कृष्णलालसम् ॥ ४ ॥

भुवो भरावतारकं भवाब्धिकर्णधारकं
यशोमती-किशू-रकं नमामि दृग्धयोरकम् ।
दृगन्तकान्तभंगिनं सदासदालसंगिनं
दिनेदिने नवं नवं नमामि नन्दसम्भवम् ॥ ५ ॥

गुणाकरं सुभाकरं कृपाकरं कृपावरं
सुरद्विष-त्रिकन्दनं नमामि गोपनन्दनम् ।
नवीनगोपनागरं नवीनकेलि-लम्पटं
नमामि मेघसुन्दरं तडित्प्रभालसत्पटम् ॥ ६ ॥

समस्तगोपनन्दनं लुटम्बुजैकमोडनं
नमामि कुंजमध्यगं प्रसन्नमानुशोभनम् ।

निकाम-कामदायकं दृगन्तयारु-सायकं
रसालवेषु-गायकं नमामि कुंजनायकम् ॥ ७ ॥

विदग्ध-गोपिका-मनो-मनोज्ञतल्प-शायिनं
नमामि कुंजकानने प्रवृद्ध-वक्ति-पायिनम् ।
यदा तदा यथा तथा तथैव कृष्णसत्कथा
मया सदैव गीयतां तथा कृपा विधीयताम् ।
प्रमाणिकाष्टकद्वयं जपत्यधीत्य यः पुमान्
भवेत् स नन्दनन्दने भवे भवे सुभक्तिमान् ॥ ८ ॥

॥ गजेन्द्र मोक्षम् ॥

ग्राह्यस्ते गजेन्द्रे रुवति सरभसं तार्क्ष्यं मारुख्य धावन्
व्याघूर्णन् माल्यभूषा वसन परिकरो मेघ गम्भीर घोषः ।
आभिल्लाणो रथाङ्गं शरमसि मलयं शङ्ख चापौ सप्तेटौ
उस्तैः कौमोदकी मध्यवतु उरिरसा वंसं संलतेर्नः ॥

नकाकान्ते करीन्द्रे मुकुणित नयने मूल मूलेतिप्त्रिन्ने
नाळं नाळं नयाळं न य भवति पुनस्तादृशो मादृशेषु
धृत्येवं त्यक्तउस्ते सपदि सुरगणो भाव शून्ये समस्ते
मूलं यत्प्रादुरासीत् स दिशतु भगवान् मङ्गलं सन्ततं नः ॥

॥ श्लोकरथम् ॥

प्रातः स्मरामि भवभीति मडार्ति शान्त्यै
नारायणं गरुड वालन मञ्जनाभम् ।
ग्राहामि भूत मदवारण मुक्ति उेतुं
यक्कायुधं तरुण वारिज पत्रनेत्रम् ॥

प्रातर्नमामि मनसा वयसा य मूर्ध्ना
पादारविन्द युगलं परमस्य पुंसः ।

नारायणस्य नरकार्णव ताराणस्य
पारायण प्रवण विप्र परायणस्य ॥

प्रातर्भजामि भजता भवयं करं तं
प्राङ् सर्वं जन्म कृत पाप भयापनुत्यै ।
यो ग्राहवकुत्र पतिताम्नि गजेन्द्र घोर
शोक प्रणामान करो धृत शङ्ख यङ्कः ॥

श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातरुत्थाय यः पठेत्
लोकत्रय गुरुस्तस्मै दध्यादात्मपदं हरिः ॥

सर्वं श्री कृष्णार्पणमस्तु

From Sri T. R. Chari's Stotra site at

<http://www.geocities.com/Athens/Delphi/2627/indextml>

These pages are maintained as a small step in fostering sanAtana sAmpradAyam.

ITRANS transliteration scheme has been generally followed for all
Sanskrit words written in Roman script, and adapted where appropriate,
for easy reading.

As with any work of this nature, there is always scope for
improvement. Suggestions and any typographical corrections in the stotram texts may
be forwarded to trchari at hotmail.com

Sri T R Chari's stotra collection

pdf was typeset on June 29, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

